

Мартин Пламенов Тодоров – ПГ „Найден Геров“

ученик от 12а клас

"Откраднатото кипарисче"

(Есе)

Но дали проблемът наистина се таи в едно откраднато кипарисче? И да, и не. Проява на такава несъобразителна и вандалска постъпка е явен знак на постепенното влошаване на представата за нравствените ценности и уважението към националните герои.

Вместо да отнемаме от борилите се за отечеството, по-редно ще е да даваме каквото можем за тях. Те така или иначе вече са загубили всичко, след като са решили да посветят живота си за отбрана на най-ценното. Подобна е и съдбата на полковник Стефан Илиев, загинал при сражението край Червена стена – Сърбия. Вместо да му бъдат поднесени цветя в знак на признание за саможертвата му някой, който навярно не е чувал за този личност и навярно не го и интересува, защото този кипарис е поставен точно там, решава да отнеме един от последните дарове на предводителя на 15-и пехотен Ломски полк.

Това поведение не е някаква новост за някои хора. Вместо да оставят растението всички да му се радват решават да го приберат с риск, че дори няма да пусне корени в тяхната градина и просто ще увехне. Лично аз съм бил пряк (понякога и непряк) свидетел как някои ученици или дори хора в трудоспособна възраст да не знаят национални герой като Левски или Ботев, но могат да събират цветята от паметните им плочи или паметници и да ги препродават или дори да рисуват по самите паметници. От друга страна ако ги питате за най-новите поп-фолк хитове повечето са в крачка с тях, което не е лошо нещо, стига да имаха поне малко уважение към тези които наистина са го заслужили.

Като финал мисля, че случката с откраднатото кипарисче е доста

показателна за това, че дори да откраднеш предметното притежание на някого, трудно би могъл да отнемеш/прикриеш благородните му дела запечатани във времето в този случай под формата на каменната плоча. За това това за тези личности трябва да се говори, да се разказва, да се знае с или без "кипарисчето".